

Beslutningsforslag nr. **B 36**

Folketinget 2012-13

Fremsat den 4. december 2012 af Martin Henriksen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Marie Krarup (DF),
Christian Langballe (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om en kritisk gennemgang af internationale konventioner og aftaler, som
begrænser Danmarks muligheder for at føre en selvstændig udlændingepolitik

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indeværende folketingssamling at nedsætte en kommission, der kritisk skal gennemgå de internationale konventioner og aftaler, som Danmark er forpligtet til at følge, men som i mange tilfælde begrænser Danmark i forhold til at føre en selvstændig politik på udlændinge- og statsborgerretsområdet. Kommissionen skal afslutningsvis afgive en betænkning med anbefalinger til, hvilke muligheder Danmark har for at tage forbehold over for de pågældende konventioner og aftaler, og hvordan Danmark kan arbejde for en modernisering af konventionerne.

Bemærkninger til forslaget

Baggrund

Det er efter forslagsstillernes opfattelse de senere år blevet mere og mere tydeligt, at det i visse situationer er problematisk, at Danmark er forpligtet af internationale konventioner og aftaler, som ikke tager højde for nationalstaters behov for i visse situationer at agere suverænt. Efter forslagsstillernes opfattelse gør dette sig for Danmarks vedkommende særlig gældende på udlændingeområdet, hvor Danmark er stærkt begrænset i forhold til at kunne udøve en selvstændig politik på grund af vores internationale forpligtelser. Konventioner såsom den europæiske menneskerettighedskonvention og flygtningekonventionen bliver anvendt uden skelen til den konkrete situation og uden skelen til, om konventionerne er tidssvarende i forhold til den virkelighed, som bliver påvirket af konventionernes indhold. Internationale konventioner og aftaler tillægges en så stor værdi, at Danmark i visse situationer er fuldstændig handlingslammet over for konkrete problemstillinger.

Endvidere har der efter forslagsstillernes opfattelse udviklet sig en politisk debatkultur, hvor det at udtale kritik over for Danmarks internationale forpligtelser tolkes som kritikernes tilkendegivelse af, at de ikke ønsker, at Danmark skal deltage i internationalt samarbejde. Det er efter forslagsstillernes opfattelse dybt problematisk, at der ikke er rum for en saglig, men også kritisk drøftelse af indholdet af diverse konventioner og aftaler og deres relevans i dagens Danmark.

Forslagsstillerne ønsker med dette beslutningsforslag, at der nedsættes en kommission, som kritisk skal gennemgå de konventioner og aftaler, som Danmark er forpligtet til at følge. Hensigten er, at der skabes et forum, hvor politikere, fagfolk fra de relevante ministerier og eksperter kan drøfte Danmarks internationale forpligtelser, og hvordan det sikres, at Danmark i sidste ende selv bestemmer, hvordan dansk lovgivning skal se ud, uden at internationale aftaler kan ændre på dette.

Kommissionens sammensætning og formål

Forslagsstillerne ønsker, at kommissionen skal sammensættes af et medlem udpeget fra hvert af Folketingets partier og en repræsentant fra henholdsvis Udenrigsministeriet og Justitsministeriet. Der skal ligeledes sidde eksperter med speciale i international ret. Kommissionens arbejde må maksimalt vare 2 år og skal munde ud i en betænkning, hvoraf det klart fremgår, dels hvordan Danmark kan tage forbehold for dele af de internationale konventioner og aftaler, som Danmark er en del af, dels hvordan Danmark kan arbejde for en modernisering af de eksisterende konventioner og aftaler. Kommissionen skal ligeledes i overensstemmelse med de politiske hensigter bag dette beslutningsforslag vurdere nødvendigheden af at henvide til internationale konventioner og aftaler i dansk asyl- og udlændingelovgivning, herunder udvisningsreglerne, da disse henvisninger i visse tilfælde kan risikere at gøre konventionerne unødigt forpligtende i stedet for blot at være vejledende for f.eks. domstolene. Endvidere skal kommissionen undersøge,

hvordan det sikres, at de danske domstole i sager, hvor det er nødvendigt og rimeligt, alene baserer deres afgørelser på dansk ret og ikke lader international ret tilsidesætte dansk ret og intentionerne bag den nationale lovgivning. Den overordnede hensigt med kommissionens arbejde er således at sikre, at Folketinget suverænt kan lovgive om bl.a. reglerne for udvisning, asyl, familiesammenføring, indfødsret osv. uden at blive tvunget af det internationale samfund til at ændre kurs.

Dette beslutningsforslag med bemærkninger skal tjene som udgangspunktet for kommissionens arbejde. Såfremt det er nødvendigt at udarbejde et kommissorium til brug for kommissionens arbejde, skal dette ske ved forhandling mellem Folketingets partier, dog således at kommissoriet er på linje med dette beslutningsforslag og tilhørende bemærkninger.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at Justitsministeriet den 9. marts 2012 fremsendte et notat indeholdende en gennemgang af Danmarks internationale forpligtelser på udlændinge- og statsborgerretsområdet til Folketinget, jf. UUI alm. del – bilag 88 (folketingsåret 2011-12). Notatet er efter forslagsstillernes opfattelse en faktisk gennemgang af Danmarks internationale forpligtelser, og det indeholder derfor ikke anbefalinger til, hvor Danmark kan sikre sin suveræniteten over for konventionerne. Notatet indeholder ej heller anbefalinger til, hvordan Danmark kan forsøge at påvirke en modernisering af konventionerne.

Konsekvenserne af Danmarks internationale forpligtelser

De negative konsekvenser af Danmarks internationale forpligtelser er mange. En ifølge forslagsstillerne dybt problematisk konsekvens er, at der i dag lever en hel del udlændinge i Danmark, som har fået en udvisningsdom, f.eks. på grund af adskillige tilfælde af grov kriminalitet, men som alligevel får lov til at blive her, med henvisning til at udvisningen af dem vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Det kan f.eks. være, hvis den udviste risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvis den udviste står til at blive udvist til lande, hvor han eller hun ikke er beskyttet mod videresendelse til sit hjemland. Dertil kommer, at den kriminelle tilknytning til Danmark og den kriminelle ret til familieliv også vil spille ind i afgørelsen af, om vedkommende i praksis kan udvises.

Det er naturligvis ikke forslagsstillernes intention med dette beslutningsforslag, at Danmark i højere grad skal udvise folk til tortur og dødsstraf. Men det er dog forslagsstillernes holdning, at vi Danmark har ret til at sende et klart signal til kriminelle udlændinge om, at vi ikke ønsker deres tilstedeværelse i Danmark. En henvisning til en kriminel persons ret til familieliv og vedkommendes ringe tilknytning til sit hjemland bør ikke være nok til, at vedkommende kan få lov til at blive i Danmark.

At Danmark begrænses stærkt af sine internationale forpligtelser i forhold til at føre en selvstændig politik på ud-

lændingeområdet, ses særlig tydeligt i de kendelser, som kommer fra internationale domstole såsom Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Domstolen udvider konstant definitionen af menneskerettighederne, og det indskrænker – fra dom til dom – de nationale parlamenters indflydelse mere og mere. Et helt konkret eksempel på, at Danmark har rettet ind efter Menneskerettighedsdomstolen med voldsomme konsekvenser til følge, så vi, da domstolen den 28. juni 2011 afsagde dom i en sag, hvor Storbritannien ønskede at sende to afviste asylansøgere tilbage til Somalia (dommen i sagen Sufi og Elmi mod Storbritannien). Ved dommen fastslog Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at tilbagesendelse af somaliske statsborgere til visse områder i Somalia som udgangspunkt må anses for en krænkelse af menneskerettighedskonventionens artikel 3 på grund af den generelle sikkerhedssituation i Somalia. De danske udlændingemyndigheder, Flygtningenævnet og Udlændingestyrelsen, rettede straks ind efter dommen, og i praksis har dette i 2012 betydet en eksplosion i antallet af somaliere, der får asyl i Danmark. Dertil kommer den selvforstærkende effekt, som er opstået i kølvandet på den ændrede danske asylpraksis: Når somaliere som hovedregel får asyl i Danmark, vil mange flere somaliere end hidtil søge til Danmark. Selv om somaliere er den gruppe udlændinge i Danmark, som er sværest at få integreret i samfundet, er vi altså på grund af hensynet til menneskerettighederne tvunget til at tage imod et stort antal af dem. Dette er efter forslagsstillernes mening dybt skadeligt for det danske samfund.

Et andet meget konkret eksempel på, at Danmark har måttet føje sig for internationale konventioner, har vi set på statsborgerskabsområdet. Her er Danmark i henhold til FN's konvention af 1961 om begrænsning af statsløshed forpligtet til at meddele indfødsret til personer, der er statsløse og født i Danmark, uanset at de ikke lever op til de krav, der ellers stilles til personer, der ønsker dansk statsborgerskab. Danmark er ovenikøbet forpligtet til at give statsborgerskab til statsløse personer, selv i de tilfælde, hvor Politiets Efterretningstjeneste har vurderet, at de pågældende personer kan udgøre en fare for rigets sikkerhed. Her er der altså tale om et tydeligt eksempel på, at konventionen tillægges mere vægt end grundlovens § 44, der ellers bestemmer, at det tilkommer Folketinget at meddele indfødsret, da »Ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov«. Det er efter forslagsstillernes opfattelse yderst problematisk, når internationale konventioner og aftaler som i dette eksempel dikterer, hvordan Folketinget skal lovgive, og dermed fratager Danmark sin suverænitæt.

Danmark fortsat et stærkt medlem af det internationale samfund

Forslagsstillerne ønsker at understrege, at selv om visse partier, politikere, debattører og foreninger uundgåeligt vil

udlægge dette beslutningsforslag som et forsøg på at bygge mure omkring fædrelandet eller som et forsøg på at melde Danmark ud af det internationale samfund, er det på ingen måde formålet og intentionen med beslutningsforslaget. Tværtimod ønsker forslagsstillerne, at Danmark forbliver en stærk international aktør, og at Danmark stiller sig i spidsen for en moderniseringsproces, for så vidt angår indholdet og rækkevidden af internationale aftaler og konventioner. Danmark skal efter forslagsstillernes mening også fortsat være en aktiv og respekteret aktør i udviklingspolitikken og i udenrigspolitikken og fortsat arbejde for at fremme grundlæggende rettigheder til f.eks. børn og kvinder i udviklingslandene, ligesom Danmark skal fastholde sin førerposition i forhold til at hjælpe flygtninge i nærområdet.

Forslagsstillerne anerkender, at det er en yderst vanskelig diskussion og et ømtåleligt emne, ligesom forslagsstillerne anerkender, at det er afgørende, at fremgangsmåden bliver så afbalanceret og nuanceret som muligt, således at Danmark ikke med rimelighed kan beskyldes for at svigte sit internationale ansvar.

Forslagsstillerne kunne sagtens pege på konkrete konventioner og/eller bestemte artikler i konventionerne, som Danmark efter forslagsstillernes opfattelse burde tage forbehold for. Den fremgangsmåde er bevidst fravalgt. I stedet har forslagsstillerne valgt at fremhæve en række overordnede politiske ønsker. Det er efterfølgende op til kommissionen at finde frem til de konkrete tiltag, der kan løse ovennævnte problemstillinger.

Såfremt dette beslutningsforslag vedtages, vil Danmark gå i gang med en proces, som på sigt vil betyde, at vi genvinder selvstændigheden på udlændinge- og statsborgerretsområdet. Hensynet til Danmarks overordnede interesser vil igen få førsteret frem for hensynet til internationale konventioner. Et sådant stærkt dansk initiativ vil efter forslagsstillernes vurdering møde stor forståelse, anerkendelse og opbakning i mange af de lande, vi normalt sammenligner os med. Frustrationen over f.eks. ikke at kunne udvise dybt kriminelle personer på grund af hensynet til menneskerettighederne deles bl.a. af den britiske regering, fordi Storbritannien ikke kan udvise den kontroversielle imam Abu Qatada, der beskrives som Bin Ladens højre hånd, og som mistænkes for at planlægge terror. I relation til denne sag udtalte den britiske justitsminister Chris Grayling i en tale til de britiske parlamentsmedlemmer: »Jeg tror ikke, at de, der skabte de menneskerettighedslove, vi lige nu lever under, ville have, at mennesker, der har en åben hensigt om at skade dette land, skulle kunne bruge menneskeretslovene til at modarbejde at blive sendt hjem til deres oprindelseslande« (»Britisk justitsminister vil ændre menneskeretslovene«, Politiken den 14. november 2012).

Skriftlig fremsættelse

Martin Henriksen (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en kritisk gennemgang af internationale konventioner og aftaler, som begrænser

Danmarks muligheder for at føre en selvstændig udlændingepolitik.

(Beslutningsforslag nr. B 36)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.